

Tłumaczenia pisemne II - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Tłumaczenia pisemne II
Kod przedmiotu	09.4-WH-FGD-TPI2-K-S14_pNadGenQLDH2
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Filologia / Filologia germańska
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	6
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	niemiecki
Sylabus opracował	dr hab. Marek Biszczanik, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Konwersatorium	60	4	36	2,4	Egzamin

Cel przedmiotu

Przedmiot tłumaczenie II jest przedmiotem bloku specjalistycznego translatoryka. Prowadzący przedmiot ma za zadanie poszerzyć wiedzę i kompetencje studentów odnośnie istoty i zasadniczych problemów gramatycznymi i leksykalnych przekładu pisemnego rozumianego jako tłumaczenie z języka niemieckiego na język polski i odwrotnie. Celem przedmiotu jest przekazanie studentom umiejętności samodzielnego i kompetentnego przekładu tekstów oraz wypracowywanie podstaw warsztatu tłumacza. Studenci zapoznawani są z różnorakimi rodzajami i metodami tłumaczeń, a ich kompetencje translatoryczne pogłębiane są poprzez ćwiczenia praktyczne, możliwie zbliżone do realiów codziennej działalności tłumacza, także przysięgłego. Duże znaczenie będzie mieć praca ze słownikami i leksykonami, tradycyjnymi oraz elektronicznymi. Ćwiczenia mają również za zadanie wprowadzanie, powtarzanie i poszerzanie słownictwa dotyczące różnych tematów ogólnych, co możliwe jest dzięki dokonywaniu tłumaczeń tekstów z różnych dziedzin (głównie tekstów prasowych z języka niemieckiego na język polski i odwrotnie), jak również pogłębianie kompetencji językowych z zakresu idiomatyki, frazeologii, gramatyki i stylistyki języka niemieckiego i języka polskiego. Tłumaczenia obejmują różnorakie rodzaje oryginalnych tekstów prasowych, publicystycznych oraz występujące w nich zjawiska językowe, w transferze z języka niemieckiego na język polski i odwrotnie. Studenci zapoznają się z osobliwościami z zakresu leksyki, gramatyki oraz stylistyki, co sprzyjać powinno metajęzykowej refleksji ważnej w procesie kształcenia. Studenci powinni uświadomić sobie rolę zjawisk w poprawnym używaniu języka obcego i ojczystego w komunikacji codziennej oraz w specyficznym jego użyciu w wybranych dziedzinach specjalistycznych. Celem zajęć jest również bliższe zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zagadnieniami translatoryki. Integralnym elementem kursu jest: doskonalenie umiejętności korzystania z zasobów internetowych oraz literatury dotyczącej teorii translacji, doskonalenie umiejętności korzystania z niezbędnych do pracy tłumacza słowników i leksykonów, a także - w przypadku tłumaczenia tekstów fachowych - z dostępnej literatury danego przedmiotu z uwzględnieniem procesu transformacji, co pozwoli na ukazanie mechanizmu tworzenia zdań, pojmowania wzajemnych relacji występujące pomiędzy pewnymi typami zdań oraz generowanie nowych zdań według określonego wzoru. Celem tych działań dydaktycznych jest wyjaśnienie, utrwalenie i wyprowadzenie nowych struktur gramatycznych. Na tych zajęciach studenci powinni przećwiczyć szerokie spektrum tekstów od form prywatnych przez publicystykę teksty służbowe aż po fachowe, jednak z wyłączeniem tekstów wysoce specjalistycznych. Podczas drugiego semestru zajęć z translatoryki poziom trudności tłumaczonych i analizowanych tekstów winien być wyższy od tekstów z semestru I.

Wymagania wstępne

Studenci powinni posiadać praktyczną znajomość języka niemieckiego przynajmniej na poziomie C1. Studenci powinni być przygotowani do procesu translacji szerokiego spektrum tekstów form prywatnych, publicystycznych, służbowych i fachowych, z wyłączeniem mocno specjalistycznych. Możliwe jest to dzięki uprzedniemu uczestnictwu w stosownych zajęciach, podczas których czytane, omawiane i opracowywane byłyby w/w typy tekstów. Konieczną podstawą i punktem wyjścia do pracy nad bardziej zaawansowanymi tekstami tłumaczonymi podczas II semestru uczestnictwa z zajęciach z translatoryki jest udział w zajęciach w semestrze I.

Zakres tematyczny

Czytanie ze zrozumieniem i tłumaczenie tekstów z języka niemieckiego na język polski oraz odwrotnie. Główna tematyka i typologia tekstów do tłumaczenia: proste teksty z dziedziny języka gospodarczego, problematyka stosunków polsko-niemieckich, problematyka unijna, teksty popularno-naukowe, teksty publicystyczne. Proponowane studentom teksty pochodzić mogą ze wszystkich możliwych źródeł, takich jak publikacje książkowe, prasowe, internetowe oraz dokumenty, których tłumaczeniem zajmują się zazwyczaj tłumacze przysięgli.

Metody kształcenia

Metody wstępne: metoda obserwacji, metoda porównawcza, omawianie gotowych tłumaczeń; metody docelowe: praca nad tłumaczeniami prowadzona w grupach, samodzielne tłumaczenia praktyczne, praca domowa.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Brak zdefiniowanych efektów			

Warunki zaliczenia

Zaliczenie z oceną na podstawie: ocena przygotowanych tłumaczeń w ramach pracy w domu (40% oceny), ocena przygotowanych tłumaczeń w ramach pracy podczas zajęć (40% oceny), aktywny udział w zajęciach (20% oceny).

Literatura podstawowa

Belczyk A., Poradnik tłumacza, Kraków 2002

Antonowicz-Włazińska Barbara: *Auswahl deutscher Dokumente*. Warszawa 1992

Niemieckie ustawy o spółce z o.o. i spółce akcyjnej. C.H. Beck Warszawa 1999

H. Hönig, Strategie der Übersetzung : ein Lehr- und Arbeitsbuch, Tübingen 1991

Literatura uzupełniająca

Dąmbaska-Prokop U., Mała encyklopedia przekładoznawstwa, Warszawa 2000.

Dąmbaska-Prokop U., Śladami tłumacza. Szkice, Warszawa 1997.

Dostatni G., Kodeks do ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego, Warszawa 2005.

Dzierżanowski H., Tłumaczenie tekstów nieliterackich. Założenia teoretyczne i wskazówki metodyczne, Warszawa 1977.

Kierzkowska D., Kodeks tłumacza przysięgłego, Warszawa 1991.

Kierzkowska D., Tłumaczenie tekstów prawniczych, Warszawa 1991.

Pieńkos J., Przekład i tłumaczenie we współczesnym świecie, Warszawa 1993.

Piętak A., Zarys teorii tłumaczeniowych, Warszawa 2008.

Piętak A., Podstawy przekładoznawstwa. Od teorii do praktyki. Zakamycze 2003.

Pisarska A., Tomaszewicz T., Współczesne tendencje przekładoznawcze, Poznań 1998.

Voellnagel A., Jak nie tłumaczyć tekstów technicznych, Warszawa 1998.

Wojtasiewicz O., Wstęp do teorii tłumaczenia, Warszawa 1996

Hejrowski Krzysztof: *Kognitywno-komunikacyjna teoria przekładu*. Warszawa 2004

Pieńkos Jerzy: *Podstawy Przekładoznawstwa. Od teorii do praktyki*. Zakamycze 2003

Wojtasiewicz Olgierd: *Wstęp do teorii tłumaczenia*. Warszawa 1996

Apel, F. Literarische Übersetzung, Stuttgart 1983

U. Kautz, Handbuch Didaktik des Übersetzens und Dolmetschens, München 2002.

B.Z. Kielar, Tłumaczenie i koncepcje translatologiczne, Wrocław 1988.

H. Kittel, Übersetzung : ein internationales Handbuch zur Übersetzungsforschung, Berlin 2004.

W. Koller, Einführung in die Übersetzungswissenschaft, Wiesbaden 1997.

Uwagi

brak

Zmodyfikowane przez dr hab. Marek Biszczyński, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 06-09-2016 12:01)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ